

VƯỢT QUA HIỂM TRỞ ... TIẾN VÀO CỐI PHÚC

"Chúa dựng nên chúng con vì Ngài, lạy Chúa, vì thế trái tim chúng con luôn khắc khoải bao lâu chưa tìm được an nghỉ trong Chúa". Đó là câu thánh Augustino (354-430) diễn tả lý do của hầu hết con đường dẫn đến ơn gọi tu dòng. Sau đây là một trong các con đường ấy.

... Khi nhìn lại quãng đời niên thiếu vào lúc tuổi dậy thì, con kinh ngạc tự hỏi: - Lúc ấy con là ai vậy? Con ở đâu thế? và con làm gì?

Quả thật, con cảm nhận thấm thía tận xương tủy thịt da con rằng, nếu không có THIÊN CHÚA, không có chương trình Tình Yêu vĩnh cửu Ngài đặt định trên mỗi người, thì chúng ta chỉ là hư vô, không thể làm bất cứ cái gì.

Vào năm lên 18 tuổi, bị ảnh hưởng bởi một thứ trào lưu tự do giả tạo, con chọn một nếp sống hoàn toàn độc lập với THIÊN CHÚA. Nghĩ là, THIÊN CHÚA không dính dáng gì đến cuộc đời con. Chưa hết, con còn hỗn-xược gán ghép cho THIÊN CHÚA đặc tính "tàn ác". Dưới cái nhìn thiển cận của con, THIÊN CHÚA trở thành Đấng "nhẫn-tâm" vô cảm trước các đau khổ của loài người!

Trong thời gian này, vì thất bại trên đường tìm kiếm hướng đi nghề nghiệp, con rơi vào vòng vây của nhóm trẻ "hư-đốn phóng-đăng". May mắn là Đức Nữ Trinh Rất Thánh MARIA luôn dõi mắt từ mẫu theo sát con. Chính nhờ Đức Mẹ mà con không rơi hẳn xuống vực thẳm sa đọa. Đây là hồng ân vô cùng trọng đại. Suốt đời con ghi ơn Hiền Mẫu Thiên Quốc.

Một ít lâu sau đó, con bắt đầu cảm thấy đau khổ về tình trạng "lạc-lỡng" của mình. Một nỗi âu sầu phiền muộn xâm chiếm hồn con. Con cảm thấy như bị "ngộp-thở" và "chán-ngấy" về các môn học vô thần và duy vật. Con khắc khoải tự hỏi: - Làm thế nào để thoát khỏi ngục tù nội tâm con?

Tình trạng tinh thần đau thương kéo dài hai năm rưỡi. Cho đến một hôm, một luồng ánh sáng dội chiếu vào hồn con. Con tự nhận ra:

- Con long-bong nổi-trôi chập-chờn là vì đời con thiếu điểm-tham-chiếu vững chắc!

Con bỗng hồi tưởng kỷ niệm thân thương thời thơ ấu. Con cùng các trẻ nữ khác thi nhau hát thánh ca trước bức ảnh Thánh Tâm Đức Chúa GIÊSU trong nhà thờ. Hoặc, con cùng anh chị em con chú bác tung tăng chơi đùa nơi nhà Bà Nội. Lúc ấy con luôn có cảm tưởng là đôi mắt Đức Chúa GIÊSU trên Thánh Giá cứ nhìn theo con, dầu con đứng bất cứ nơi đâu và ở bất cứ hướng nào trong nhà! Con nhớ lại niềm vui khôn tả - vào Thứ Sáu Tuần Thánh - khi con trân trọng đặt trên bàn thờ trọn số tiền con dành dụm được, để gởi cho các trẻ em nghèo bên Phi Châu.

Con bỗng nhận ra cái lầm lẫn vĩ đại của con. Con thật ngu dại vô ngần khi tách rời THIÊN CHÚA khỏi cuộc sống và khi khước từ Tình Yêu Ngài dành cho con, thụ tạo bé bỏng của Ngài.

Con quyết định rời bỏ thành phố lớn nơi con đang theo các khóa ở đại học và trở về tỉnh nhỏ nơi con chào đời. Mẹ con mừng rỡ không tả xiết. Mẹ vẫn liên li cầu nguyện cho con quay về đường ngay nẻo chính, trở lại với nếp sống ngoan đạo thời thơ ấu. Mẹ đưa ngay con đến gặp một vị Linh Mục. Điều đầu tiên Cha khuyên con phải làm là tham dự Thánh Lễ, ít ra là vào Chúa Nhật và lễ trọng. Con mau mắn vâng lời Cha. Khi trở lại thánh đường, con mới nhận ra là có nhóm trẻ từng đi theo các con đường xấu, nay trở về tham dự Thánh Lễ và lãnh nhận bí tích Giải Tội. Việc làm của họ gây ấn tượng mạnh và thôi thúc con noi gương họ.

THIÊN CHÚA Quan Phòng đưa đẩy con tham dự cuộc hành hương chung với họ. Kể từ đó, con khởi sự nếp sống mới, nếp sống chân chính. Nhóm bạn trẻ cũng dạy con cách thức yêu mến Đức Nữ Trinh Rất Thánh MARIA bằng cách sốt sắng lần hạt Mân Côi. Con nghe theo lời khuyên và tạo thói quen lần hạt Mân Côi mỗi ngày, không bao giờ quên. Con cũng thường xuyên lãnh bí tích Giải Tội và tham dự Thánh Lễ hàng ngày.Ơn thánh Chúa tuôn đổ trên con và niềm an bình lấp đầy khoảng trống thiếu vắng hạnh phúc của con. Tình Yêu THIÊN CHÚA mỉm cười chào đón con. Con trở lại những ngày ngây thơ trong trắng thời thơ ấu.

Một năm sau ngày con hoán cải, cuộc sống thiêng liêng tràn đầy như thúc giục con tiến xa hơn trên con đường tận hiến trọn vẹn cho THIÊN CHÚA. Con bắt đầu nghĩ đến cuộc sống tu dòng. Con âm thầm kêu van THIÊN CHÚA cho con gặp một vị Linh Mục - có trái tim như Đức Chúa GIÊSU KITÔ mong muốn và là quý tử của Hiền Mẫu Thiên Quốc. Và quả thật, con gặp được vị Linh Mục thánh thiện. Sau khi lắng nghe con giải bày, ngài xác nhận con có ơn gọi tu dòng. Nhưng nhất là, ngài nhấn mạnh cho con hiểu:

- Con được bàn tay THIÊN CHÚA bảo bọc, suốt thời gian "bơ-vơ" lầm đường lạc lối. Giờ đây con phải có tâm tình cảm tạ tri ân và tận hiến toàn thân cho THIÊN CHÚA.

Đó cũng là ước nguyện thâm sâu nhất của lòng con. Vì thế, con mau mắn nghe lời vị Linh Mục khuyên. Con tìm hiểu và chọn một dòng nữ theo vết chân khó nghèo thánh Phanxicô thành Assisi (1182-1226).

Suốt đời, con ghi ơn THIÊN CHÚA và Đức Nữ Vô Nhiễm MARIA đã dẫn dắt con đi qua các nẻo đường "hiểm-trở" và sau cùng đưa con đến đồi cao vào nơi "cõi phúc" của cuộc sống tu trì.

... "Từ độ thanh xuân, lạy THIÊN CHÚA, con đã được Ngài thương dạy dỗ. Tới giờ này, con vẫn truyền rao vĩ nghiệp của Ngài. Cả lúc con già nua, da mồi tóc bạc, lạy THIÊN CHÚA, xin đừng bỏ rơi con, để con tường thuật quyền năng của Chúa cho thế hệ này được rõ, và dũng lực của Ngài cho thế hệ mai sau. Lạy THIÊN CHÚA, đức chính trực của Ngài cao vời vợi, Ngài đã làm những việc lớn lao, lạy THIÊN CHÚA, nào ai sánh tày! Ngài đã bắt con nếm mùi tân khổ, chính Ngài sẽ cho con được hoàn sinh và kéo ra khỏi vực sâu lòng đất. Phần vinh hoa Ngài sẽ ban nhiều, và trở lại vỗ về an ủi. Lạy THIÊN CHÚA, con dạo khúc hạc cảm tạ ơn Ngài thành tín. Gảy cung tỳ bà, con ngâm vịnh kính dâng Ngài, lạy ĐỨC CHÚA của Israel. Miệng con sẽ reo hò theo nhịp đàn mừng Chúa. Hồn con nữa, hồn con Ngài cứu chuộc, cũng vui sướng hò reo" (Thánh Vịnh 71,17-23).

("Il Settimanale di Padre Pio", n.6, 2-2-2003, trang 24-25)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt